

ikke afflutte sig i bestemte Partier, som altid samlede enten stemme med eller imod hinanden. Jeg vil sige om Kjøbenhavns Borgerrepræsentation, at ved Gjennemlæsningen af dens Forhandlinger og Afstemninger er det sjældent, at jeg ikke finder, at Flertal og Mindretal staa hinanden saa nær i Sigtelse, som det overhovedet er tænkeligt, men at det dog i de forskjellige Sager ingenlunde er de Samme, som stemme sammen, men tværtimod, at det meget jevnlig viser sig, at det er forskellige Mænd, der stemme sammen og imod hinanden. Jeg er indrer ikke at have set det er i alle Tilfælde noget overordentlig Sjældent her i denne Sal, at man finder, at Stemmerne staa fuldstændig lige, eller at man finder, at Folk fra forskellige Partier stemme med hinanden saaledes, at ogsaa Stemmeantallet for eller imod en Sag nærmer sig til hin. Men i Kjøbenhavns Borgerrepræsentation — det vil det ærede Medlem se, naar han læser dens Forhandlinger og Afstemninger — er det overordentlig hyppigt, at Stemmeantallet staa fuldstændig lige, saa at Formandens Stemme maa gjøre Udslaget — hans Stemme gjør nemlig i Kjøbenhavns Borgerrepræsentation i saadanne Tilfælde Udslaget — og det er isørigt overordentlig hyppigt, at de staa hinanden saa nær, at det er en ganske enkelt Stemme, som er afgjørende. Det forekommer mig derfor høist mærkeligt, at man kan sige, at Kjøbenhavns Borgerrepræsentation skulde være en Forsamling, hvor der kun kunde være Tale om, at een Mening kunde komme frem.

Spøis: Jeg har taget Ordet for at udtale, at jeg med Hensyn til dette Spørgsmaal befinder mig i det samme Tilfælde som det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd), nemlig at jeg maa stemme for Fremme af Lovforslaget og for dets Indhold. Grunden, hvorfor jeg gjør det, er den, at Forholdstalsvalgmaaden for mig betyder Retfærdighed i Valg. Det mener jeg, den gjør paa alle Omraader, og selvfølgelig gjælder det først og fremmest paa det politiske Omraade. Det er efter min Mening uheldigt, at et Land som Danmark, der har Vren af, at denne Valgmaade først har fundet sit Udtryk her, endnu anvender den saa lidt til sine politiske Forsamlinger, som Tilfældet er. Men jeg kan ikke erkjende, kjøndt jeg fuldt vel ser den Forskjel, som der er imellem politiske og kommunale Valg, at den i og for sig ikke egner sig for kommunale Valg. Jeg kan godt forstaa — og det er jo Hovedbetragtningen — at man saa ved de kommunale Valg kommer til at slyde et politisk Moment ind, det er fuldstændig rigtigt, men jeg tror slet ikke, man kan udgaa dette ved Maaden, hvorpaa man ordner Valgene. Om der kommer et politisk Moment ind i de kommunale Valg, hvad i og for sig ganske vist er uheldigt, beror paa ganske andre Hensyn; man kan overhovedet hverken ved Valgbar-

hedsbetingelser eller ad nogen som helst anden lignende Vej tvinge Vælgerne til at have en vis bestemt Opfattelse, saa hvis man vil opnaa det, skal man overhovedet ikke have Valg, men saa maa man lægge en Udnævnelse i en enkelt Mands Haand. Det har naturligvis ikke været Meningen med den Udtalelse, vi hørte fra min ærede Kollega, Folke-tingsmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestad), at udtale, at den nuværende Borgerrepræsentation var god i den Forstand, at der derfor ikke skulde kunne være Tale om nogen anden Valgmaade; men kun det Hensyn har været afgjørende for ham, at der ikke maatte komme et politisk Moment ind, det skulde den nuværende Valgmaade forhindre. Jeg tror ikke, det ligger i Valgmaaden; jeg tror, at, saalange Forholdene isørigt ere af den Bestaffenhed som i Kjøbenhavn, vil det politiske Moment ikke trænge sig væsentlig frem. Som sagt, jeg vil stemme for Forslaget, fordi det for mig betyder Retfærdighed, men jeg er ikke overbevist om, at det nytter noget, og ikke overbevist om, at den ærede Forslagsstiller har Ret, naar han siger, at Forslaget forrige Gang saldt fremad og ikke tilbage. Det forekommer mig, at der er fremsjort mange Indvendinger, som ikke kunne lades ude af Ve. Der er fremsjort det Spørgsmaal, om Kjøbenhavns Vælgere ville sætte Pris derpaa. Ganske vist behøver det jo ikke at være Flertallet af Vælgere, der sætter Pris derpaa, men det maatte dog være et klæffeligt Mindretal, der satte Pris paa at benytte den Ret, man gennem denne Lov gav dem. Men Beviset herfor er ikke ført endnu. Der maa føres Bevis derfor, og Modparten, forsaavidt der er Tale om en Modpart, maa høres. Dette er ganske vist kun Retfærdighed og Noget, man skylder den nuværende Forsamling, om hvilken jeg tror, at det overveiende Flertal af Kjøbenhavns Borgere ville erkjende, at den i alle Henseender har gjort Fyldest; man skylder den at give den en Leilighed til at udtale, hvilke Indvendinger den kan have. Jeg tror fremdeles, at man maa have Svar paa det Spørgsmaal: hvorfor skal den alene anvendes ved Kjøbenhavns og ikke ved andre kommunale Forsamlinger? Kort sagt, der er en Række af Spørgsmaal, som trænge til Besvarelse, som ikke ere besvarede endnu, og som efter min Forudsættelse ville medføre, at dette Forslag ikke vil gaa igjennem saaledes, som det er bragt frem. Jeg tror, at den ærede Forslagsstiller vilde gjøre denne Sag, som jeg erkjender for god, en Tjeneste ved at vise den Resignation ikke at følge Forslaget videre fremmet, men at ende Forhandlingen med en Dagsorden i den Retning, at Regjeringen opfordredes til at tage Sagen i sin Haand; jeg tror, at der derved vilde fremkomme større Udbytte. Men det er nu den ærede Forslagsstillers Mening, at der er kommet nye Momenter frem; han har maaste det Haab, at den anden Del af Rigsdagen vil stille sig venligere til det end ifjor. Der som